

af disse moderne Damer holdt et Møde om Sagen, men de saa slet ikke det rigtige Princip i Fabrikloven. De saa ikke, at det, det gjaldt om, var at beskytte den i Kontraktforholdet økonomisk svageste Part, nemlig Kvinden, men de stode op og vare meget indigerede, fordi man vilde beskære Kvindernes Frihed og ikke vilde gøre dem lige med Mændene. For mig staar dette som et afgørende Bevis for, at Kvinden ikke altid i offentlige Sager vil kunne se det rette. Paa mange Punkter vil hun naturligvis gøre det rigtige, men jeg tror vedblivende, at det er der, hvor hun kan virke ved sit fine Instinkt, at hun kan raade en Mand, og jeg tror, at meget faa af Danmarks Kvinder ville kunne tænke sig at staa op her i Rigsdagen eller endnu mindre at tale paa Valgtribuner. Jeg tror, de ville være tilfredse med den Maade, hvorpaa Kvinden fra Arilds Tid har udøvet sin Medbestemmelsesret, nemlig ved at paavirke Manden og bibringe Manden sin Mening. Det er i Virkeligheden den naturlige Maade for Kvinden at virke paa.

Jeg tror derfor ingenlunde, at vi staa os ved at forvandle den gode Raadgiverske til en Valgtribunernes Furie. Og hvem er det, De ville give Valgret? Man er her i Færd med at gøre en Uret. Naar man ønsker det kvindelige Element ind — og det gør jo den høje Regering og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), der støttede Regeringen —, saa er det netop de kvindelige Egenskaber, man ønsker at faa ind, men hos hvem ere de mest udviklede? Repræsenterne de gifte Koner ikke i højere Grad Kvinden end de ugifte? I rent Majoritetshensyn gøre de det, og man vil vel ogsaa indrømme, at den Kvinde, der ikke er Moder og Hustru, maaske ikke i den Grad ved, hvad Kvinden tænker og ønsker, som den Kvinde, der er det. Jeg tror derfor, at det er uretfærdigt at lade hele Kvindekønnet være repræsenteret af de Kvinder, der ikke have opnaaet Kvindens naturlige Bestemmelse. Det staar ogsaa for mig i Virkeligheden som en Uret at paatvinge Kvinderne en Valgret, de slet ikke ønske og slet ikke bryde sig om. Flertallet af Kvinderne, i alt Fald her i København, hvor jeg kender Forholdene, ønske absolut ikke Valgret. (Modsigelse). De ville faa det at se ved Stemmeafgivningerne, hvis dette Lovforslag gaar igennem. De ønske ikke Valgret, og at give Kvinderne en Valgret, de ikke bryde sig om og ikke villig bruge, men som giver nogle faa Lejlighed til at tale i deres Navn, staar for mig som en saa afgørende

Uret fra vor Side, som vi vanskelig have Lov til. Og jeg ved ikke en Gang, om Mændene ere fuldstændig klare herpaa. Der har jo ikke været nogen offentlig Debat om dette Spørgsmaal. De Herrer, der staa i Rapport til den almindelige Valgret, til Vælgerne, synes at have en dobbelt Pligt til at spørge Mændene, om de ønske det, og jeg er ingenlunde saa sikker paa, at i Virkeligheden Borgernes store Flertal mener det samme. Dette Spørgsmaal har jo slet ikke været til Debat ude i Befolkningen, Befolkningen har slet ikke haft Lejlighed til at undersøge det. Jeg synes i og for sig, at det er meget urigtigt at paatvinge Kvinder over hele Landet en Ret, som hverken Mændene eller Kvinderne selv ønske, at de skulle have. Naa, det staar maaske i meget godt Forhold til, at det høje Ting og den højtærede Regering ligeledes ville paatvinge Kvinderne det borgerlige Ægteskab, uagtet vistnok 95 pCt. af Kvinderne ikke bryde sig derom. Jeg vil tilstaa — for saa vidt er jeg gammeldags — at jeg holder paa den gamle Regel, som den hellige Paulus udtaler: Taceat mulier in ecclesia, Kvinden skal tie i Forsamlingen! Jeg tror nu ikke, at Paulus var saa ufornuftig endda, at den Mand havde nogen Forstand, antager jeg dog nok, man vil indrømme.

Sluttelig skal jeg kun gentage, at jeg vil haabe, at de Herrer paa dette Spørgsmaal om Kvinderne ville tage deres Stilling under fornyet Overvejelse. Jeg tror, at i Virkeligheden har der slet ikke været nogen Debat herom, og jeg tror ikke, at den Grund, at man synes, at det er pænt og godt, er tilstrækkelig til, at man skal indføre kvindelig Stemmeret, jeg tror, at det i Virkeligheden kræver en logisk Begrundelse, og den har jeg ikke hørt givet fra nogen Side. — Jeg kan i øvrigt sige om hele Forslaget, at De med Hensyn til Højres Stilling over for Forslaget — maaske med Undtagelse af Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret — ikke maa tro paa nogen Splittelse inden for Højre. De maa være aldeles overbeviste om, at hvilket end Resultatet vil blive, vil Højre sikkert møde frem fuldt ud enigt. De kunne være fuldstændig sikre paa, at paa dette Punkt ville de ikke se nogen officiel Splittelse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem omtalte de københavnske Kvinders Stilling til